

DE MOOIESTE WIELERWEDSTRIJD VAN EUROPA, MAAR OOK 'S WERELDS MEEST BEKENDE WEDSTRIJD, IS "LE TOUR DE FRANCE". EN WIJ VLAMINGEN MOGEN TROTS ZIJN DAT DE LANGSTE EN TEVENS MOEILIKSTE TOUR UIT DE GESCHIEDENIS IS GEWONNEN DOOR :

Enkele jaren voor 1926 was er regelmatig fraude aan het licht gekomen in de Tour. Maar de directie Desgrange had daar iets op gevonden. "In 1926 zal ik mijn ronde zo zwaar mogelijk maken in de Alpen en de Pyreneeën, dat elke truc en iedere fraude er niet meer tegen opgewassen is en dat alleen de ware, eerlijke kampioen haar overmeesteren kan !!!"

Dinsdag 6 Juli 1926, de kerkklok van Bayonne slaat 2 uur s'nachts; de renners vertrekken voor een legendarische griezelrit van 326 km met aankomst in Luchon. De renners moeten 4 cols over; Col d'Aubisque, de Tourmalet, de Aspin en de Peyresourde. Na een dik half uur fietsen vallen de eerste regendruppels naar beneden. Wat nog niemand weet is dat het deze nacht en de dag die komen zal het nooit meer droog wordt, en de zon niet zal opkomen. De renners staan aan de poort van de hel. Ze worden gegeseld en tot op het bot doorweekt. De ongenadigde strijd van de rokeloze mens tegen de oersterke natuur gaat echt beginnen.

De beklimming van de Aubisque; de renners stappen af, halen het achterwiel uit de fiets en draaien het om, zodat het kleinere verzet gebruikt kan worden om iets lichter bergop te kunnen trappen. De weg is veranderd in een modderpad met geulen waar het bruine water als door een bergbeek naar beneden stroomt. Lucien Buysse gaat direct in de aanval. De één na de andere moet lossen. Op de top van de Aubisque, waar de renners niet meer dan één hand voor ogen kunnen zien, en waar de regen is overgegaan in natte sneeuw, heeft Buysse al een voorsprong op Bottecchia van 8'30". De Italiaan was op dat moment gele trui-drager en had de Tour gewonnen in 1924 en 1925. Op de top van de Aubisque gooit Dejonghe zich 'lijk een steen in den afgrond' naar beneden. "Buysse moet ik hebben, levend of dood" schreeuwt hij boven het natuurgeweld uit. Even later komt hij bij Buysse. De moeilijkste klim moet nog beginnen: de Tourmalet.

De weg is nog 'vruchtbaarder' geworden; de vruchtbare hel! De modder is nog dikker en de geulen zijn nog breder. Het water komt niet alleen uit de lucht, maar ook uit de rotsen. Iets voorbij de helft van de beklimming kan Dejonghe niet meer, en blijft achter. Buysse is dan helemaal alleen op de wereld. De regen gaat geluidloos over in sneeuw; hij verwacht vandaag niemand meer tegen te komen. Maar even later trapt Lucien de modder van zijn wielen, en komt een landgenoot Odille Tailleu voorbij gereden. Tailleu krijgt nog voor de voet van de Aspin een inzinking, en ondanks een slippartij en een val van Lucien komt hij toch terug alleen op kop te staan in de koers.

Ottavia Bottecchia ziet het niet meer zitten en is hier afgestapt; einde Tour voor hem. Aan de voet van de Aspin begint de mythe pas echt.

Niemand weet waar ze zijn. Pas aan de finish in Luchon kan de balans worden opgemaakt. Om kwart over zeven komt Lucien Buysse daar als eerste over de streep. De 326 km lange etappe heeft hij in ruim 17 uur afgelegd. De eerste die zich dan meldt is de Italiaan Aymo Bartolomeo op ruim 25 minuten. Na een half uur komt de landgenoot Leon De Vos binnen. De Belg Theophile Beekman komt op 40 minuten als 4de binnen, en 2 minuten later de Luxemburger Nicolas Frantz; daarna duurt het tot half elf voordat een groepje van 10 renners bijna tegelijk over de finish komt. Op dat moment beseft de Tourbaas de omvang van de ramp. De rest van de renners zijn verdwaald in de bergen; schuilend in spelonken. Hij mobiliseert iedereen met een auto; één voor één van het resterend peloton wordt uit de nacht geplukt. Niemand van hen bereikt op de fiets nog Luchon. De directie last de volgende dag een extra rustdag in.

Dit was de moeilijkste Touretappe uit de geschiedenis, en aldus de langste Tour ooit dat bestond uit een totaal van 5745 km / 17 ritten / dus een gemiddelde van 338 km per rit. Sommige ritten waren meer dan 400 km, en vertrokken ze om 12 uur s'nachts. De Tourbaas Desgrange zou de Tour nooit meer zo zwaar maken; maar in deze Tour van 1926 heeft wel de ware kampioen, man met karakter, echte Flandrien "Lucien Buysse" gezegevierd!!!

Wie vandaag de dag over mooi asfalt in zijn voetsporen treedt, treft op de top van Col d'Aubisque zijn borstbeeld aan, daar neergezet door trotse dorpsgenoten uit zijn geboortedorp Wontergem (Deinze). Ook aan de kerk van Wontergem staat een gigantisch mooi bronzen standbeeld; het symboliseert de kracht waarmee Lucien het gevecht met de natuur in de bergen aanging.

Om dit verhaal nooit te moeten vergeten heeft men ondertussen ook een Lucien Buysse straat in het dorp ingehuldigd, mede door Lucien Van Impe (laatste Belg die de Tour heeft gewonnen in 1976). Ook gaat men als eerbetoon ieder jaar met de Luciennekes (een groep wielertoeristen uit Wontergem) de bergen trotseren die Lucien heeft gedaan in 1926. Twee vrienden uit Lucien zijn geboortedorp (Lieven Tack en Dirk Vermeirsch) hebben het "BUYSSE BIERKE" op de markt gebracht; en alle dorpingen, echte Flandriens, en alle Belgen of wereldburgers mogen meegenieten van "HET VLOEIBARE GOUD VAN DE RONDE".

Het is een bier met karakter, gebrouwen voor een man met karakter! Je proeft de ongenadigde strijd van de rokeloze mens tegen de oersterke natuur op een aangename manier. Ik zou zeggen: "GEZONDHEID, OP LUCIEN!!!"

- 1926 -

Buyssebierke@gmail.com

www.Lucienbuysse.be